

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

nr. 17.696 van 24 oktober 2008
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X
Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 26 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 juni 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 18 augustus 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 oktober 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DER HASSELT, die loco advocaat N. NIEUWDORP verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NABERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. **De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:**
 - 1.1. X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het rijk binnengekomen op 15 februari 2008 en heeft zich vluchteling verklaard op 28 februari 2008.
 2. Op 20 maart 2008 werd door verzoeker een vragenlijst ingevuld en ondertekend op de Dienst Vreemdelingenzaken. Het dossier werd op 3 april 2008 overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Verzoeker werd gehoord op 3 juni 2008.
 3. Op 4 juni 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de

subsidiare beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 9 juni 2008 aangetekend verzonden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart de Syrische nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 7 september 1981 in Aleppo. U bent van Turkmeense afkomst en een soennitische moslim. U bent nooit politiek actief geweest. U woonde in het dorp Djarablous. Samen met uw familie begon U twee jaar geleden met de bouw van een kippenkwekerij met aanpalend woonhuis, 800 meter buiten het dorp. In het gebouw van ruim 600 vierkante meter konden ongeveer 9000 kippen ondergebracht worden. U verkreeg daartoe de nodige vergunningen van het Ministerie van Landbouw. In Djarablous woonde een Alawitische politiekolonel. Die klaagde over geuroverlast. Op 20 januari 2008 kwam hij met tien agenten de familiezaak vernielen. Uw familie bood weerstand en de kolonel werd daarbij licht gewond. Uw vader (I.), broer (I.), twee ooms en drie neven werden gearresteerd. U kon vluchten en dook onder. U vernam dat uw familieleden werden gedetineerd in een niet nader genoemde plaats in Aleppo. Er werd een juridische procedure opgestart, waarin ze werden beschuldigd van agressie tegen een kolonel. Uw moeder bezorgde U geld dat U in staat stelde om het land te verlaten. Op 1 februari 2008 bent U de Turkse grens overgestoken. Via Istanbul bent U naar Europa gereisd. U hebt op 28 februari 2008 in België asiel aangevraagd.

B. Motivering

Aan uw verklaringen kan echter geen geloof worden gehecht. Uw opeenvolgende verklaringen op het Commissariaat-generaal (CGVS) kenmerken zich immers door diverse vaagheden en anomalieën.

Zo zegt U dat een ingenieur-architect de plannen van het bedrijf en naastliggend woonhuis heeft getekend. Gevraagd wat de identiteit is van de man in kwestie, zegt U dat U dat niet weet (gehoorverslag CGVS, p.05 & p.07). U stelt voorts dat de vereiste vestigingsvergunning er kwam nadat er een onderzoek was gebeurd door het Ministerie van Landbouw. Gevraagd naar de naam van dienstdoende ambtenaar die de vergunning heeft verstrekt, blijft U het antwoord schuldig (gehoorverslag CGVS, p.05 & p.07). Dat laatste is merkwaardig vermits ingevolge het conflict met een kolonel omtrent de kippenkwekerij, het net noodzakelijk was om terug te grijpen naar de bewuste vergunning om de legaliteit van de inplanting te bewijzen. U stelt dat U op het bedrijf tewerk was gesteld. Eén en dezelfde leverancier, een veearts, leverde telkens de kuikens, die na enkele maanden door hem weer opgekocht werden. Hij verdeelde ze dan aan verschillende distributeurs. Gevraagd wat de naam was van deze leverancier/opkoper, blijft U het antwoord schuldig, wat hoogst bevreemdend is vermits het klaarblijkelijk precies op deze exclusieve relatie was dat het bedrijf draaide (gehoorverslag CGVS, pp.08-09). Er dient voorts opgemerkt dat U geen enkel document of begin van bewijs aanbrengt dat de bewuste kippenkwekerij effectief heeft bestaan.

U stelt dat op 20 januari 2008 de kolonel met negen agenten en voorts materieel ter plaatse kwam en ondanks verzet van uw familie de kippenkwekerij met de grond gelijk maakte. De zogenaamde aanleiding was geurhinder, maar volgens U wilde de kolonel in de eerste plaats zijn macht demonstreren (gehoorverslag CGVS, pp.11-12). Betwist het Commissariaat-generaal niet dat bepaalde officieren van de Syrische politie- en veiligheidsdiensten al eens arbitrair optreden dan is het wel bijzonder verregaand dat een firma die over de correcte vergunning beschikte en dus legaal was ingeplant, zonder de minste voorafgaande waarschuwing, met de grond wordt gelijk gemaakt. Nogmaals gevraagd of er werkelijk geen enkele klacht namens de kolonel aan de

feiten van 20 januari was vooraf gegaan, zegt U dat dat niet het geval was (gehoorverslag CGVS, p.13).

U stelt dat uw vader, broer, twee ooms en drie neven zijn gedetineerd in Aleppo en nog steeds gevangen zitten. Er zou een juridische procedure tegen hen zijn ingespannen. De familie zou een advocaat onder de arm hebben genomen. Het is buitengewoon bevreemdend dat U niet schijnt te weten wat de naam van de bewuste advocaat is. U schijnt er al evenmin een idee van te hebben voor welke rechtbank uw familieleden precies worden geacht te verschijnen (gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd of U enige informatie kunt geven over de procesgang, antwoordt U ontkennend (gehoorverslag CGVS, p.16). U zegt niet te weten in welke gevangenis uw familieleden zijn opgesloten. Gevraagd of U dat niet via de advocaat hebt proberen te achterhalen, zegt U dat U de advocaat niet hebt gecontacteerd (gehoorverslag CGVS, pp.14-15). Er dient voorts opgemerkt dat U geen enkel document of begin van bewijs aanbrengt dat er effectief een strafvervolgning tegen uw familieleden is ingesteld.

Er dient geconcludeerd dat ingevolge de verschillende geconstateerde anomalieën en de globale ongeloofwaardigheid van uw verklaringen er aan uw asielrelaas geen geloof kan worden gehecht. Er dient dan ook te worden geconcludeerd dat U er niet in bent geslaagd om aan te tonen dat U internationale bescherming behoeft zoals voorzien door de Vluchtelingenconventie van Genève van 28 juli 1951 of in aanmerking komt voor toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Voornoemde conclusie wordt nog versterkt doordat U geen enkel document aanbrengt dat uw identiteit of enig element uit uw asielrelaas kan staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Ten gronde.

1. In een eerste punt van zijn middel voert verzoeker aan dat de geloofwaardigheid van zijn verklaringen in twijfel wordt getrokken omdat hij de identiteit niet nauwkeurig zou kunnen meedelen van de ingenieur-architect van de plannen van de kippenkwekerij en het woonhuis, van de ambtenaar, een leverancier en de advocaat van zijn gedetineerde familieleden, terwijl hij tijdens zijn asielprocedure heeft geantwoord op iedere vraag en iedere getuigenis naar eer en geweten heeft afgelegd. In een tweede punt stelt verzoeker dat er tot op heden geen mogelijkheid bestaat om terug te keren naar zijn dorp Djarablous omdat ook hij naar alle waarschijnlijkheid, ten onrechte, zal worden opgepakt en vastgehouden zoals zijn familieleden. Verzoeker wijst er op dat hij en zijn familieleden onaangekondigd werden overvallen in hun familiebedrijf door een kolonel met 9 politieagenten en dat ingevolge deze inval zijn vader, broer, 2 ooms en drie neven werden opgepakt en hem hetzelfde zal overkomen indien hij wordt teruggestuurd. Verzoeker poneert dat om humanitaire redenen de status van vluchteling moet toegekend worden en dat de Commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met de door hem aangebrachte argumenten. In een derde punt, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker aan dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst,

hij een reëel risico en persoonlijk risico op ernstige schade loopt en hij niet zal kunnen rekenen op de bescherming van de politie.

2. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het is vervolgens de taak van de persoon die de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling moet onderzoeken om de waarde van de bewijselementen en de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoeker te beoordelen. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Toronto-Vancouver, Butterworths, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS, 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS, 26 oktober 2004, nr. 136.692).
3. De Raad wijst er vooreerst op dat verzoeker geen enkel begin bewijs indient van zijn identiteit, zijn afkomst en nationaliteit, geen enkel begin van bewijs indient dat de familie/verzoekers vader eigenaar is van een kippenbedrijf ondanks daartoe door het ministerie van landbouw een vergunning werd afgeleverd (gehoor p. 5) en ook geen enkel begin van bewijs wordt ingediend van de arrestatie/vervolgung van de verschillende familieleden na de inval van de kolonel en de 9 politieagenten, noch precieze verklaringen worden gegeven over de plaats van hun detentie en de stand van de juridische procedure (gehoor p. 14-15). Dit flagrante gebrek aan ieder begin van bewijs klemt des te meer nu de Raad vaststelt dat verzoeker verklaart dat zijn familie een advocaat onder de arm nam (gehoor p. 14). Verzoeker heeft derhalve geen enkel aanvaardbare reden waarom hij geen enkel begin van bewijs voorlegt en de Raad is van oordeel dat zijn houding wijst op een gebrek aan medewerking.
4. Waar verzoeker stelt dat zijn gebrek aan kennis van de namen van de aangehaalde personen geenszins impliceert dat zijn relaas niet klopt wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat hij de naam van de ingenieur-architect en de ambtenaar van het ministerie van landbouw niet meer kent, het onaanvaardbaar is dat hij de naam van de veearts die ook de leverancier en de koper is niet kent nu blijkt dat verzoeker ook op de kippenkwekerij werkte en het evenmin aanvaardbaar is dat hij de naam van de advocaat van de familie niet kent nu hij nog regelmatig contact beweert te hebben met zijn moeder (gehoor p. 3).
5. Voor zover al enig geloof kan worden gehecht aan het relaas dient te worden vastgesteld dat de oorzaak van verzoekers beweerd problemen ligt in een incident tussen zijn familie en een kolonel van de politie. Uit niets blijkt dat de aangehaalde feiten, te weten de vernieling van het kippenbedrijf van verzoekers familie door een kolonel van de politie omwille van geurhinder, zou zijn gepleegd omwille van redenen in de zin van het Verdrag van Genève. Een conflict met een kolonel van de politie is mogelijk delicaat in Syrië doch dit betekent niet dat alle handelingen van de veiligheidsdiensten en/of politiediensten door henzelf worden toegedekt en er geen interne controlediensten bestaan noch dat alle incidenten als politiek zouden worden afgehandeld. Verzoeker toont niet aan dat de feiten het gemeenschappelijke karakter overstijgen, noch maakt hij aannemelijk dat de overheid geen bescherming zou hebben geboden, nu blijkt dat verzoeker en zijn familie geen klacht indienden tegen deze kolonel.

6. Verzoeker kan om hoger vermelde redenen niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet worden erkend. De blote beweringen dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer een reëel en persoonlijk risico loopt op ernstige schade en hij niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de politie volstaan niet om aannemelijk te maken dat in hoofde van verzoeker een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Dit risico dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat in het kader van huidige beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over het vluchtelingenstatuut en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 24 oktober 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wvd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.